

ACC. NR. 2331

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Landskap: Skåne

Upptecknat af Emil Lörman

Härad: Pjäre

Adress: Penslags Hof

Socken: Västra Karup

Berättat af Eranté Larsson

Uppteckningsår: 1929

Född år 1850 i Löslöv

1.

(7 sidor.)

"Tiggerivisa."
"Den vännen
som jag
älskar."

Uppteckningen rör "Tiggeriet"

"Skänk eu slaut åt gubben, nådigaste herre,
kustru min är sjuk och åttu barn jag har,

lamm i högra sidan är jag och dess värre.

Skänk eu slaut åt gubben, som är blott och led!

"Skåms att tigger!" röt han och gick drygt förbi.

"Skåms?" — "du hula världen är eu tiggeri.

Menskligen ^{het} tigger nåd af himlasonen,
och af döden tiggas några års uppstopp.

Jorden tigger ljus af solen och af månen,
regn och snö af molnen efter husbehof.

Skriv endast på denna sida!

III
Af vår svenska folkodag och af landets tron
tiggas ur folkets hjerta många million.
Ja, man tiggeried ofverallt skall finna:
Belir man i beknejs, tiggas borgen af en van;
Älskarn tigger kärlek af sin huldgudinne,
trohet udaf honom tigger hon igen.
Kysparen tigger vind för skutan, som han för,
och om vackert väder tigger hvad flandör.
Gesfvar och baroner af den ädla ræsen
tiggas om en titel, kluzande och grann;
ritta patron Smärleson tigger blott om "Vasor"
och om dyrtids tillägg hvarje embetsman.
Kalden tigger ju om lagrar, gunst och lof
och i själva kyrkan tiggas med en hof.
Ja, guras, du tiggas på alla håll och kanter.
Krigarin tiggas ära för sin ofverdåd

III

tidningskrifvaren tigger om prenumeranter,
skådespelarin hos publikon om applåd;
och då skulle den, som står på jordens brant
skämmas för att tigger blott en enda platt!

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

3.

2331

ACC. NR.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Landskap: Skåne Upptecknat av: Emil Görman
Härad: Bjäre Adress: Trensås Skof
Socken: Västra Karup Berättat av: Evanth Jonsson
Uppteckningsår: 1929 Född år 1850 i Sörslöv

4.

2331

Uppteckningen rör

Den vännen, som jag älskar
och älskar mig, är kunnig ja,
Sänt då hvad jag bär äga,
Det dygden mig älskar:
O oförfalskat hjerta,
Som uti all sijn fjerna Kan,
Så vil i nöd och smärta
Som uti motgångar.
Om du mid sådant sinns
Sinnat du förstår

Skriv endast på denna sida!

11
haf du i ständigt minne,
den dynden du utsår;
Skall för den flitiga Para
likt blomstran uti ågen grön
uppväxa till en ära,
och Karleken till ton.

En nattgal i skogen
månen ledsam stund följefra skan
om aftonen, när solen
går ned på hafvets strand.
Han sjunger af naturen;
han är så glad vid Skallans språng,
Kan många toner geväda
och stamma på en gång.
Var glad, du ungdoms skona,
du blomster till den kommes snarast

III
då alla bladen gröna
framtråda med en fart.
Åhur luktan Guflikt djungel
- som badar Sömmardagens fröjd -
och alla hundar gröna
Som stiga upp i höjd.

Jag är en faskig grönling,
och därför jag ej sorja må,
för gifver Gud mig hälsan
min väg jag gläder går.
En aut hvad världen äger
du gång vid gräfrens lärdd förgar,
där för stult i tiden
på du, som aut förmår!

Nu slutar jag min visa,
ty tiden mig är kändes går,
jag vill ej kallas Riva
med den, som mer förtär.
Men för att drifva tiden
jag dessa rader tecknat har,
och tiden är förliden
för pennan, som jag drar.